

Південь України в роки незалежності

Кожен народ прагне незалежності, а такий волелюбний народ, як український особливо. Ще з періоду козацтва історія українського визвольного руху засвідчує неперервність у поколіннях ідеї незалежної держави. Особливо ідея незалежності підіймає народні маси на активні дії в ХХ столітті. Коли боротьба Української Народної Республіки та Західно-Української Народної Республіки в 20-х роках ХХ століття закінчилась поразкою, естафету підхопили наступні покоління. З приходом радянської влади на теренах нашої держави починає викорінюватися ідея незалежності. І робилося це дуже грамотно, а головне психологічно ефективно так, що деякі люди виховані радянськими партійними діячами, ще і досі живуть канонами тих часів і ставляться негативно до здобуття незалежності Україною.

Багато хто з політиків Росії, які вважають свою державу головною правонаступницею СРСР, висували думку, що Україна сама повернеться «під крило» «великої і могутньої» Росії. Другий президент України Л.Д.Кучма пише про це : « ...як нам усім добре відомо і в Росії, і як це не дивно, в Україні є мільйони людей, які, як і раніше, не сприймають, або, говорячи м'якше, ще й досі не сприймають цю просту істину (незалежність – автор)» [1].

Починаючи з 24 серпня 1991 року Україна святкує День Незалежності. Цього дня Верховна Рада проголосила незалежність нашої держави, підтверджену всенародним референдумом 1 грудня 1991 року. Зусиллями і мудрістю народу сформувалася демократична політична система. Так в Миколаєві в референдумі взяли участь 819633 виборців, з яких 732179 (89,33%) віддали свій голос за незалежність України. Самостійність для молодій незалежній державі України була здобута шляхом « оксамитової»

революції [8]. 1 грудня 1991 року народ обрав першого президента України Леоніда Кравчука .

Наближалось нове сторіччя, а точніше сказати і тисячоліття. Розпад такої велетенської «імперії» як СРСР, не міг не звернути уваги світової спільноти. В той самий час країни заходу почали всіма можливими методами намагатися вплинути на подальший розвиток новонароджених незалежних держав. Проте не так сталося, як гадалося. Зруйнувати старе не було важкою справою, а от розбудова нового - це тривалий процес.

Молодих підготовлених кадрів, які б одразу замінили стару владу ще не було, а зміна однієї вивіски на іншу, сутність залишивши тією самою нічого не змінювала .

Важкість подолання минулого була пов'язана з особливостями нашого українського менталітету. Запровадження парламентської системи в суспільстві , якому не вистачало передумов демократії – чесної бюрократії , міцного середнього класу, поваги до законів – привело до беззаконня, зловживання у сфері приватизації, майже повної втрати авторитету усіх гілок влади, чи дискредитації тієї ж влади в очах суспільства .

Протягом 1992 – 1997 рр . в Україні тривав «демонтаж» номенклатурних владних структур на місцях. Здобувши незалежність , в країні розгорнулася величезна компанія боротьби за владні пости [7].

Південний регіон України завжди був промислово розвинений і працював на збагачення держави. В радянському союзі південь України став потужним промисловим центром, в якому розташовані потужні підприємства. Із здобуттям незалежності держави ці підприємства почали закриватися, викупуватися, розорюватися і просто розкрадатися. Така омріяна і очікувана незалежність принесла в країну неоднозначне становище, яке зачепило усі галузі життя.

В новоутвореній державі доводилося рятувати все те, що розбудовувалося роками.

За статистичними даними 1992 -1996 років, південні регіони, як загалом і вся Україна, почали різко «здавати» за всіма показниками життя. Зросла кількість збиткових підприємств на 20-26 % порівняно з 1990 роком. Капіталовкладення в будівництво проти 1991 року зменшилося на 44- 46 % [8].

Особливою проблемою стало зростання злочинності. За 1992 рік по Миколаївщині зареєстровано більше 15 тисяч злочинів, кожен п'ятий з яких тяжкий. Ці показники порівняно з 1991 роком, відбивали тенденцію зростання злочинності на 28-44 % [8].

У 1994 році американський політолог Хантингтон характеризував Україну, як роздвоєну державу. У середині 90-х років країна мала невисокий імідж у світі , посідаючи за рівнем корумпованості чиновників друге місце після Нігерії серед 48 держав [3].

За першу половину 90-х років, змінилося два президента України. Парламентом було прийнято Конституцію 28 червня 1996 року. Приймалися закони, (у всіх галузях життя), які в подальшому зіграють величезну роль в житті всього Українського народу. В 1996 році проведено грошову реформу і українці одержали свою національну валюту.

З початком нового сторіччя і тисячоліття фактично почалася і нова ера в історії України загалом і південних земель зокрема. Україна почала все більше укріплюватися на міжнародному рівні. Її визнано більшістю країн світу, вона мала торгівельні зв'язки вже із 176 державами. Продовжувалося дотримання моделі «балансу інтересів», тобто підтримка курсу на зближення з НАТО та Європейським Союзом при збереженні партнерських стосунків з Росією.

Продовжувалися позитивні зрушення в економіці. Підвищувався рівень експорту зерна . Збільшувалася кількість підприємств , так в Херсонській області їхня кількість з 2000 до 2008 роки зросла з 22 499 до 28 624 (27,22%) , в Одеській з 51 484 до 71 150 (38,20 %), в Миколаївській з 26 196 до 37 386

(42,72%). Зростав рівень експорту та імпорту товарів. Зростали обсяги будівельних робіт [6].

Отож в 19 років незалежності, хоч це і досить короткий термін в історії держави, Україна пережила фактично все, від «падіння» економіки, до підняття на її достатній рівень. Південні регіони завжди відігравали і відіграють особливу роль в житті країни, тому розвиваються і зростають на рівні із усією країною.

Список використаної літератури:

1. Кучма Л. Д. Україна – не Росія .– М., 2003- 558 с.
2. Статистичний збірник Регіони України 2009. II частина – Київ , Держкомстат , 2009 – 758 с.
3. Петровський В.В., Радченко Л.О., Семененко В.І. Історія України: Неупереджений погляд .– Х., 2008 – 608 с.
4. Україна у цифрах 1990 рік – Київ , 1991
5. Україна у цифрах 1990-1998 рік – Київ , 1999
6. Україна в цифрах 2007 рік – Київ , 2008 – 280 с.
7. Шкварець В.П. , Горбуров Є.Г. , Горбуров К. Є.- Пovoєнна та сучасна Миколаївщина. Миколаїв, 2008 – 298с.
8. Яцунская Е. Николаев от перестройки к независимости. – Николаев, 2008 – 297 с.

Шарін О.В.

Південь України в роки незалежності

Робота присвячена південному регіону України в роки незалежності. Описується період від початку становлення незалежної молоді держави, її поступове зростання на міжнародній і внутрішній арені. Наводяться деякі порівняльні статистичні данні.

Sharin A.V.

A south of Ukraine is in the years of independence

Work is devoted the South region of Ukraine in the years of independence .
A period is described from the beginning of becoming of the independent young state, it gradual growth in the international and internal arena. Some over are brought comparative statistical information.